

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Sanctiss. D. N. D. Innocentii Divina Providentia Papæ XII. Damnatio, &
prohibitio libri Parisiis anno MDCXCVII. impressi, cui titulus, Explication des
Maximes des Sants sur la Vie interieure, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

SANCTISS. D. N. D.
 INNOCENTII
 DIVINA PROVIDENTIA
 PAPÆ XII.

Damnatio, & prohibitio libri
 Parisiis anno MDCXCVII.
 impressi, cui titulus,

*Explication des Maximes des Saints
 sur la Vie interieure, &c.*

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM aliàs ad Apostolatus Nostri no-
 titiam pervenerit in lucem prodisse
 librum quemdam Gallico idiomate
 editum, cui titulus: *Explication des Maximes
 des Saints sur la Vie interieure, par Messire
 François de Salignac Fenelon, Archevêque
 Duc de Cambray, Precepteur de Messeigneurs
 les Ducs de Bourgogne, d'Anjou, & de Berry.
 A Paris chez Pierre Audoïn, Pierre Emery,
 & Charles Cloufier. 1697.* Ingens verò subinde
 de non sana libri hujusmodi doctrina excitatus
 in Galliis rumor adeò percrebuerit, ut oppor-
 tunam Pastoralis vigilantix nostræ opem effla-
 gitaverit, nos eundem librum nonnullis ex-

Venerabilibus Fratribus Nostriſ S. R. E. Cardinalibus, aliisque in ſacra Theologia Magiſtris, maturè, ut rei gravitas poſtulare videbatur, examinandum commiſimus. Porro hi mandatiſ noſtriſ obſequentes, poſtquam in quamplurimis Congregationibus varias propoſitiones ex eodem libro excerptas diuturno, accitratoque examine diſcuſſerunt, quid ſuper earum ſingulis ſibi videretur, tam voce, quam ſcripto nobiſ expoſuerunt. Auditis igitur in pluribus iridem coram nobiſ deſuper actiſ Congregationibus memoratorum Cardinalium, & in ſacra Theologia Magiſtrorum ſententiis, Dominici Gregiſ Nobiſ ab Æterno Paſtore crediti periculiſ, quantum nobiſ ex alto conceditur, occurrere cupientes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtriſ, deque Apoſtolicæ poteſtatiſ plenitudine, librum prædictum ubicumque, & quocumque alio idiomate, ſeu quavis editione, aut verſione hucuſque impreſſum, aut in poſterum imprimendum, quippe ex cujuſ lectione, & uſu fideleſ ſenſim in erroreſ ab Eccleſia Catholica jam damnatoſ induci poſſent, ac inſuper tanquam continentem propoſitioneſ ſive in obvio earum verborum ſenſu, ſive attenta ſententiarum connexione, temerariuſ, ſcandaloſuſ, malè ſonanteſ, piarum aurium offenſivaſ, in praxi pernicioſaſ, ac etiam erroneaſ reſpective, tenore præſentium damnamuſ, & reprobamuſ, ipſiuſque libri impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem, & uſum omnibuſ, & ſinguliſ Chriſti fidelibuſ etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digniſ, ſub pœna excommunicationiſ per contrafacienteſ ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda, interdicimuſ, & prohibemuſ. Volenteſ, & Apoſtolica auctoritate man-

dantes, ut quicumque supradictum librum penes se habuerint, illum statim, atque praesentes litterae eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel haereticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, ac consignare omninò teneantur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Cæterum propositiones in dicto libro contentæ, quas Apostolici censura iudicii, sicut præmittitur, configendas duximus, ex Gallico idiomate in latinum versæ, sunt tenoris, qui sequitur, videlicet: I. Datur habitualis status amoris Dei, qui est Charitas pura, & sine ulla mixtione motivi proprii interesse. Neque timor pœnarum, neque desiderium remunerationum habent amplius in eo partem. Non amatur amplius Deus propter meritum, neque propter perfectionem, neque propter felicitatem in eo amando inveniendum. II. In statu vitæ contemplativæ, seu unitivæ amittitur omne motivum interessatum timoris, & spei. III. Id quod est essenziale in directione anima est non aliud facere, quam sequi pedetentim gratiam cum infinita patientia, præcautione, & subtilitate. Oportet se intra hos limites continere, ut sinatur Deus agere, & nunquam ad purum amorem ducere, nisi quando Deus per unctiorem interiorem incipit aperire Cor huic verbo, quod adeò durum est animabus adhuc sibi met affixis, & adeò potest illas scandalizare, aut in perturbationem conjicere. IV. In statu sanctæ indifferentiæ anima non habet amplius desideria voluntaria, & deliberata propter suum interesse, exceptis iis occasionibus, in quibus toti suæ gratiæ fideliter non cooperatur. V. In eodem statu sanctæ indifferentiæ nihil nobis, omnia Deo volumus. Nihil volumus, ut simus perfecti, & beati propter interesse proprium, sed omnem perfectionem, ac beatitudinem vo-

lumus, in quantum Deo placet efficere, ut velimus res istas impressione sua gratia. VI. In hoc sancta indifferentia statu nolumus amplius salutem, ut salutem propriam, ut liberationem aeternam, ut mercedem nostrorum meritum, ut nostrum interesse omnium maximum; sed eam volumus voluntate plena, ut gloriam, & beneplacitum Dei, ut rem, quam ipse vult, quam nos vult velle propter ipsum. VII. Derelictio non est nisi abnegatio, seu sui ipsius renunciatio, quam Iesus-Christus à nobis in Evangelio requirit postquam externa omnia reliquerimus. Ista nostri ipsorum abnegatio non est, nisi quoad interesse proprium. Extrema probationes, in quibus hac abnegatio, seu sui ipsius derelictio exerceri debet, sunt tentationes, quibus Deus amulator vult purgare amorem, nullum ei ostendendo perfligium, neque ullam spem quoad suum interesse proprium, etiam aeternum. VIII. Omnia sacrificia, qua fieri solent ab animabus quam maxime desinteressatis circa earum aeternam beatitudinem sunt conditionalia. Sed hoc Sacrificium non potest esse absolutum in statu ordinario. In uno extremarum probationum casu hoc Sacrificium fit aliquo modo absolutum. IX. In extremis probationibus potest anima invincibiliter persuasum esse persuasione reflexa, qua non est intimus conscientia fundus se juste reprobata esse à Deo. X. Tunc anima divisa à semetipsa expirat cum Christo in Cruce dicens: Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti me. In hac involuntaria impressione desperationis conficit Sacrificium absolutum sui interesse proprii quoad aeternitatem. XI. In hoc statu anima amittit omnem spem sui proprii interesse, sed nunquam amittit in parte superiori, idest in suis actibus directis, & in-

timis spem perfectam, qua est desiderium de-
sinteressatum promissionum. XII. Director tunc
potest huic animae permittere, ut simpliciter
acquiescat jactura sui proprii interesse, &
justa condemnationi, quam sibi à Deo indic-
tam credit. XIII. Inferior Christi pars in
Cruce non communicavit superiori suas in-
voluntarias perturbationes. XIV. In extremis
probationibus pro purificatione amoris fit qua-
dam separatio partis superioris animae ab infe-
riori. In ista separatione actus partis inferioris
manant ex omnino caca, & involuntaria per-
turbatione; nam totum quod est voluntarium,
& intellectuale, est partis superioris. XV. Me-
ditatio constat discursivis actibus, qui à se
invicem facile distinguuntur. Ista compositio
actuum discursivorum, & reflexorum est pro-
pria exercitio amoris interessati. XVI. Datur
status contemplationis adeo sublimis, adeoque
perfecta, ut fiat habitualis, itaut quoties ani-
ma actu orat, sua oratio sit contemplativa,
non discursiva. Tunc non amplius indiget re-
dire ad meditationem, ejusque actus methodi-
cos. XVII. Anima contemplativa privantur
intuitu distincto, sensibili & reflexo Jesu-
Christi duobus temporibus diversis. Primò; in
fervere nascente earum contemplationis. Se-
cundò, anima amittit intuitum Jesu-Christi
in extremis probationibus. XVIII. In statu
passivo exercentur omnes virtutes distincta,
non cogitando quòd sint virtutes. In quolibet
momento aliud non cogitatur, quàm facere id,
quod Deus vult, & amor Zelotypus simul
efficit, ne quis amplius sibi virtutem velit, nec
unquam sit adeo virtute praditus, quam cum
virtuti amplius affixus non est. XIX. Potest
dici in hoc sensu, quod anima passiva, & de-
sinteressata nec ipsum amorem vult amplius,

quatenus est sua perfectio, & sua felicitas
 sed solum quatenus est id, quod Deus à nobis
 vult. XX. In confitendo debent anima trans-
 formata sua peccata detestari, & condemna-
 re se, & desiderare remissionem suorum pec-
 catorum, non ut propriam purificationem, &
 liberationem, sed ut rem, quam Deus vult,
 & vult nos velle propter suam gloriam.
 XXI. Sancti Mystici excluderunt à statu ani-
 marum transformatarum exercitationes vir-
 tutum. XXII. Quamvis hac doctrina (de pu-
 ro amore) esset pura, & simplex perfectio
 Evangelica in universa traditione designata,
 antiqui Pastores non proponebant passim mul-
 titudini justorum, nisi exercitia amoris inte-
 ressatam eorum gratia proportionata. XXIII. Pa-
 rus amor ipse solus constituit totam vitam in-
 teriorem, & tunc evadit unicum principium,
 & unicum motivum omnium actuum, qui de-
 liberati, & meritorii sunt. Non intendimus
 tamen per expressam propositionem hujusmo-
 di reprobationem alia in eodem libro contenta
 ullatenus approbare. Ut autem eadem præsen-
 tes literæ omnibus facilius innotescant, nec
 quisquam illarum ignorantiam valeat allegare,
 volumus pariter, & auctoritate præfata decer-
 nimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis
 Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec
 non Curia generalis in Monte Citorio, & in
 acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex
 Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur,
 illarumque exempla ibidem affixa relinquantur;
 itaut sic publicatæ omnes, & singulos,
 quos concernunt, perinde afficiant, ac si uni-
 cuique illorum personaliter notificatæ, & inti-
 matæ fuissent: Utque ipsarum præsentium lit-
 terarum transumptis, seu exemplis, etiam im-
 pressis, manu alicujus Notarii publici subscrip-
 tis,

tis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberentur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 12. Martii MDCXCIX Pontificatus Nostri anno octavo.

J. F. Card. Albanus.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu-Christi 1699. Indictione septima, die verò 13ª mensis Martii, Pontificatus autem Sanctissimæ in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii divina Providentia Papa XII. anno ejus octavo, supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Magnæ Curia Innocentiana, in acie Campi Flora, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum ejusdem Sanctissimæ D. N. Papa Cursorem.

Sebastianus Vasellus Mag. Curs.

